

Zbierka súdnych rozhodnutí

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 22. februára 2018 – Lupean

(vec C-119/17)¹

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Článok 3 ods. 1, článok 4 ods. 1 a 2 a článok 5 – Posúdenie nekalej povahy zmluvných podmienok – Zmluva o úvere poskytnutom v cudzej mene – Kurzové riziko, ktoré v celom rozsahu znáša spotrebiteľ – Značná nerovnováha medzi zmluvnými stranami v právach a povinnostiach vyplývajúcich zo zmluvy – Hlavný predmet zmluvy o pôžičke“

1. *Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13 – Pôsobnosť – Podmienky definujúce hlavný predmet zmluvy alebo týkajúce sa ceny alebo odmeny a služieb alebo tovaru, ktoré sa majú dodať ako protihodnota – Pojem – Podmienka, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere vyjadrenom v cudzej mene uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá ukladá spotrebiteľovi splatiť uvedený úver v tej istej mene – Zahrnutie*

(smernica Rady 93/13, článok 4 ods. 2)

(pozri body 16, 18, 20, 21, bod 1 výroku)

2. *Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13 – Nekalá podmienka v zmysle článku 3 – Podmienka, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere vyjadrenom v cudzej mene uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá ukladá spotrebiteľovi splatiť uvedený úver v tej istej mene – Zahrnutie – Podmienka – Značná nerovnováha medzi zmluvnými stranami v právach a povinnostiach vyplývajúcich zo zmluvy – Posúdenie existencie uvedenej nerovnováhy vnútroštátnym súdom – Povinnosť zohľadniť všetky okolnosti, o ktorých podnikateľ vedel*

(smernica Rady 93/13, článok 3 ods. 1, 4 a 5)

(pozri body 30, 31, bod 2 výroku)

¹ Ú. v. EÚ C 178, 6.6.2017.

Výrok

1. Článok 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „hlavný predmet zmluvy“ v zmysle tohto ustanovenia sa vzťahuje na podmienku vloženu do zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutom v cudzej mene medzi podnikateľom a spotrebiteľom bez toho, aby bola predmetom individuálneho dojednanja, ako je to v prípade podmienky, o ktorú ide vo veci samej, podľa ktorej musí byť úver splatený v tej istej mene, keďže táto podmienka stanovuje hlavné plnenie charakterizujúcu túto zmluvu.

2. Články 3 až 5 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako je podmienka, o ktorú ide vo veci samej, v dôsledku ktorej kurzové riziko v celom rozsahu znáša dlžník a ktorá nie je koncipovaná transparentným spôsobom, takže dlžník nebol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky uzavretia tejto zmluvy, môže byť vnútroštátnym súdom považovaná na základe jeho preskúmania za nekalú, ak sa zistí, že napriek požiadavke konania v dobrej viere vytvára významnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa medzi právami a povinnosťami zmluvných strán vyplývajúcimi zo zmluvy. V tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby posúdil vzhľadom na všetky okolnosti veci samej, a najmä na základe zohľadnenia odbornosti a znalostí podnikateľa týkajúcich sa možných pohybov výmenných kurzov a rizík neoddeliteľne spojených s poskytnutím pôžičky vyjadrenej v cudzej mene, po prvé možné nedodržanie požiadavky konania v dobrej viere a po druhé existenciu prípadnej významnej nerovnováhy v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13.